

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 826

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
2MC.	— Moțiune de cenzură „Ca să reconstruim România, Guvernul Dăncilă trebuie demis de urgență!”	2–4
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 436 din 4 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții		5–8

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

MOȚIUNE DE CENZURĂ**„Ca să reconstruim România, Guvernul Dăncilă trebuie demis de urgență!”**

Domnule Președinte al Senatului,
 Domnule Președinte al Camerei Deputaților,
 Doamnelor și domnilor senatori și deputați,
 Doamnă Prim-ministru,
 Doamnelor și domnilor miniștri,

Această moțiune de cenzură pornește de la o realitate incontestabilă. Guvernul nu mai are majoritate parlamentară și nu mai are legitimitatea politică pentru a guverna țara. În orice democrație funcțională, atunci când Guvernul nu mai are susținerea Parlamentului, prim-ministrul își dă demisia, fără să mai aștepte depunerea unei moțiuni de cenzură. Cel mai firesc ar fi fost ca Guvernul Dăncilă să plece imediat după votul din 26 mai, atunci când românii au dat cea mai zdravănă lecție acestui guvern care a acționat împotriva intereselor generale ale țării, împotriva românilor.

Doamnelor și domnilor,

În ultimul timp, doamna prim-ministru Viorica Dăncilă ne-a demonstrat că nu are nici măcar acea singură calitate pe care liderii PSD o lăudau la învestitura domniei sale — aceea de a fi „neconflictuală”. Dimpotrivă, de câteva luni, de când a mărturisit că s-a eliberat de Liviu Dragnea, doamna Dăncilă ne-a arătat adevărata sa față, transformând funcția de prim-ministru într-un instrument de vendetă la adresa adversarilor săi politici și într-o modalitate eficientă de a face foarte mult zgomot, pentru a acoperi eșecul total al unei guvernări care s-a demonstrat a fi cea mai tragică farsă pentru România. Neconflictuala doamnă Viorica Dăncilă i-a încurajat pe colegii săi să profereze mesaje naționalist-șovine la adresa minorităților naționale și nu a sancționat derapajele grave din discursurile pline de ură. Niciun ministru din Guvern nu s-a disociat de acest comportament anti-european.

„Lipsa de competență” sau „impotența guvernării” sunt aprecierile corecte care au venit chiar din interiorul partidelor de guvernare. În doi ani și opt luni, s-au perindat prin Guvern peste 80 de miniștri, dintre care unii au fost de cea mai slabă calitate, numiți nu pentru a crește performanțele actului guvernamental, ci pentru a tranzacționa voturi și interese în interiorul principalului partid de guvernare.

Guvernul Dăncilă poate să fie numit guvernul șanselor ratate pentru România. Deși țara noastră a traversat o perioadă economică favorabilă, cu ritmuri de creștere importante, guvernele PSD nu au demarat niciun proiect major pentru infrastructura românească. Este foarte simplu să împrumuți țara, știind că factura acestor împrumuturi va fi plătită de generațiile viitoare. Este extrem de grav că nu s-a construit nimic cu banii împrumutați la dobânzile împovărătoare pe care le plătim cu toții. Guvernul PSD ar fi putut să investească o parte din acești bani măcar într-unul dintre proiectele prioritare de investiții ale

României. Unele dintre aceste proiecte se regăsește chiar între promisiunile făcute de PSD în anul 2016, atunci când au smuls votul românilor printr-o fraudă de încredere.

România pierde oportunități în fiecare zi cu acest Guvern în funcție. De exemplu, peste câteva luni intrăm în anul 2020 și constatăm că aproape 6,4 miliarde de euro din fondurile europene alocate României nici măcar nu au fost cerute de la Uniunea Europeană. Oare cine să le ceară, oare cine să scrie proiectele finanțabile, atâta vreme cât ministerele au fost populate cu activiști și clienți de partid ai PSD, care nici nu știu și nici nu vor să aducă în România fondurile gratuite pentru dezvoltarea țării.

Lipsa acută a investițiilor ne-a dus în situația de a vedea cu ochii noștri cum se degradează și ceea ce s-a construit anterior. Parcă pentru a ne sfida pe toți, doamna Dăncilă continuă să se laude că „a scos țara din noroaie” și că „investițiile publice sunt o prioritate”. Din păcate pentru români și pentru România, sub Guvernul Dăncilă am avut cele mai slabe alocări pentru investiții din ultimii 15 ani, raportate la produsul intern brut. Dacă în anul 2008 volumul total al investițiilor raportat la PIB era de 38%, acesta a scăzut la doar 22% în prezent. Autostrăzi noi nu se construiesc, ci doar se desenează pe harta țării și se promit în continuare. Iar, dacă socotim datele raportate de Ministerul Finanțelor Publice pentru primele șapte luni ale anului, investițiile publice, ca procent în PIB, vor atinge în 2019 recordul negativ absolut pentru ultimele două decenii.

Autostrada Unirii, Autostrada Moldovei, cea a Olteniei sau Autostrada Sibiu-Pitești nu au avansat nici măcar cu un singur centimetru sub guvernarea PSD. Pe calea ferată trenurile deraiază aproape săptămânal din cauza infrastructurii degradate, iar viteza de deplasare a trenurilor a ajuns sub cea a trotinetelor electrice!

Nu ați blocat doar investițiile publice, ci ați gonit și investitorii privați din economie. Încrederea în economia românească este în declin, în primul rând din cauza faptului că legislația economică se modifică aproape săptămânal. Ce investitor ar mai risca să aducă bani și locuri de muncă bine plătite în România, știind că regulile jocului se schimbă peste noapte? Adunând numărul de modificări pe care Guvernul Dăncilă le-a făcut Codului fiscal, constatăm că acestea sunt mai numeroase decât zilele dintr-un an.

Cine mai poate să aibă încredere în doamna Dăncilă, când domnia sa promitea în anul 2018, de la tribuna Parlamentului, că „atâta timp cât voi fi prim-ministru nu voi introduce nicio taxă nouă”, iar câteva luni mai târziu semna Ordonanța Lăcomiei prin care a introdus taxe noi și a distrus puterea de cumpărare a românilor? Guvernul Dăncilă este guvernul care a scumpit viața tuturor într-un ritm amețitor și care a înăbușit toate creșterile de

venituri, prin facturi aproape duble la utilități și prin prețuri uriașe la alimentele de bază.

Companiilor profitabile de stat li s-au confiscat miliarde de euro din banii care erau destinați investițiilor, pentru a fi virati peste noapte la bugetul stat. Pentru acest motiv, puținele companii de stat profitabile pe care le mai avem în economie nu au mai realizat proiecte prin care să se dezvolte sau să se modernizeze, cu riscul apariției unor avarii majore în infrastructura națională. Să nu ne mire dacă vom afla că unele dintre aceste companii au trecut deja de la profitabilitate la pierdere!

Deficitul de cont curent s-a dublat într-un timp record, din cauză că modelul economic greșit al PSD a împins România să consume tot mai mult din import și să ajute astfel economiile altor state, nu pe producătorii români. În consecință, prețurile au crescut, lună de lună, ducându-ne la cea mai mare inflație din UE și la o monedă națională tot mai slabă, care continuă să se devalorizeze.

Aproape toți indicatorii economici stau din ce în ce mai rău. Dacă în anul 2017 România îndeplinea toate criteriile de la Maastricht necesare adoptării monedei unice europene, respectiv: deficitul bugetar, rata inflației, datoria publică raportată la PIB, cursul de schimb și dobânzile pe termen lung, astăzi numai raportul dintre datoria publică și PIB mai corespunde criteriilor nominale de convergență la euro. Însă și acest indicator a fost puternic dezechilibrat prin măsurile Guvernului, deoarece o mare parte dintre cheltuielile angajate în prezent vor genera o presiune uriașă asupra bugetului și asupra banilor care trebuie împrumutați în anii următori.

Guvernul României nu vrea să audă niciunul dintre avertismentele instituțiilor financiare, care spun că România a devenit, în ultimii aproape 3 ani, statul cel mai vulnerabil din Uniunea Europeană în fața unei posibile crize economice sau a unei recesiuni. Cauza: toate resursele financiare din țară au fost epuizate, cele împrumutate au fost dirijate preponderent către consum, iar pentru investiții publice s-au cheltuit, de la un an la altul, tot mai puțini bani.

Doamnă prim-ministru,

Noul an școlar a început deja, iar situația din învățământ se înscrie în același peisaj disprețuitor, cu care ne-am obișnuit în ultimii ani, pentru elevi, părinți, școală și dascăli. Manualele noi nu sunt gata nici anul acesta, renovările unităților școlare sunt sub ceea ce era necesar, iar subfinanțarea cronică persistă. Altfel spus, Guvernul nu dă doi bani pe soarta școlii românești, deși este condus de un fost profesor de liceu tehnologic. Dimpotrivă, ori de câte ori are ocazia, Guvernul Dăncilă mai taie câte ceva din bugetul oricum modest al educației, pentru a dirija banii către nevoile baronilor locali ai PSD. Mărturie stă și ultima rectificare bugetară, prin care doamna Dăncilă a tăiat, fără să clipească, peste 1 miliard de lei de la învățământ, deși cunoaște foarte bine cât de subfinanțată este școala românească.

Chiar dacă ați știut că banii de la buget nu vă ajung nici pentru educație, nici pentru sănătate și nici pentru investiții, v-ați pus semnătura pe textul unei ordonanțe de urgență cu puternice vicii de neconstituționalitate, prin care ați instituit noi pensii speciale, noi privilegii financiare, pentru alte categorii de

beneficiari din sistemul public. Ați sfidat astfel atât Parlamentul, care ar fi trebuit să legifereze în această materie, cât și Curtea Constituțională, care s-a pronunțat deja, fără echivoc, asupra nenumăratelor prevederi neconstituționale din așa-zisul Cod administrativ.

Ne uităm cum România pierde șansa de a construi spitale regionale, bine dotate, din bani europeni. PSD a promis inițial 8 spitale regionale și unul metropolitan, după care a spus că mai întâi se fac 3, la Cluj, Craiova și Iași, pentru ca în final să nu construiască niciunul.

Spitalele din rețeaua Ministerului Sănătății au cele mai grave probleme, atât din cauza dotărilor deficitare, cât și a spațiilor necorespunzătoare pentru un act medical de calitate. Nu faceți investiții trainice în aceste spitale, ci continuați să risipiți banii publici pentru plata unor studii de fezabilitate, de fezabilitate, a unor ghiduri arhitecturale, pentru proiecte tehnice și servicii de expertiză, care peste ani se vor dovedi din nou total inutile.

Nici măcar medicină de familie nu se mai poate face în România, pentru că nu sunteți în stare să remediați nesfârșitele probleme ale cardului de sănătate. Vă bateți joc de o populație întreagă care plătește enorm din propriile venituri pentru a se putea trata într-o unitate sanitară din România.

Acest Guvern este pe cale să-și mai bată încă o dată joc de românii din diaspora, prin încercările disperate pe care le face pentru a bloca dreptul constituțional al acestora de a vota. Nimic nu ne garantează faptul că PSD nu-i va supune pe românii din străinătate la aceleași umilințe ca la alegerile prezidențiale din 2014 sau la alegerile europarlamentare și referendumul din 26 mai 2019. Posibilitatea votării prin corespondență este aproape necunoscută de către românii din afara frontierelor, pentru că Guvernul nu i-a informat la timp pe oameni de existența acestei modalități de vot, abia legiferată. Mai mult decât atât, secții noi de votare în marile comunități de români din străinătate nu au fost încă stabilite, iar pregătirea votului este gestionată absolut deficitar. Și, de parcă nu ar fi suficient, ministrul finanțelor publice încearcă să-i descurajeze pe cei care vor să voteze prin corespondență, amenințându-i deja cu impozite și taxe pregătite de ANAF.

Deși a produs atâtea tragedii în România, doamna Viorica Dăncilă nu s-a deranjat să elimine recursul compensatoriu, adică acea modalitate prin care au fost eliberate și persoane condamnate pentru infracțiuni cu violență, care între timp au și recidivat. Nici recidivele înfricoșătoare ale acestora nu v-au impresionat, doamnă prim-ministru? Când primeați ordine de la fostul șef de partid imediat făceați ședință de guvern și aprobați ordonanțe de urgență care au mutilat sistemul judiciar din România.

Guvernarea PSD a transformat România într-o țară nesigură pentru cetățenii săi. Infracționalitatea, în loc să fie combătută, pare a fi fost stimulată, ajungându-se la situația inacceptabilă în care clanuri de interlopi au acționat nestingherit, uneori chiar în complicitate cu reprezentanți ai autorităților statului. Tragedia de la Caracal, dar și multe alte cazuri din țară sunt proba vie a acestei situații. Incapacitatea statului de a-i proteja pe cetățeni se vede și în cifrele pe care ni le oferă Ministerul Afacerilor Interne, care ne spun că numai în prima jumătate a acestui an

s-au înregistrat la nivel național aproape o mie de infracțiuni de viol și 112 infracțiuni de omor.

După toate evenimentele din această vară, care au zguduit toată țara, doamna Viorica Dăncilă ar fi trebuit să demareze o reformă amplă a Ministerului Afacerilor Interne și a Poliției Române, până la ultima secție de poliție din țară. Reformarea din temelii a acestor instituții ar fi trebuit să înceapă, în primul rând, de la modul în care sunt numiți șefii acestor structuri abilitate prin lege să-i apere pe cetățeni. Incompetenții dovediți, cei cu probleme de integritate și cei care nu au reușit să obțină nici măcar nota de trecere la un concurs ar fi trebuit să plece a doua zi!

Din păcate, Guvernul Dăncilă nu a făcut decât să mai păcălească o dată populația, adică să schimbe scaunele între unii șefi din poliție sau din minister, pe unii să-i mângâie pe umăr, pe alții să-i trimită la pensie și pe cei de care n-a putut să scape să-i promoveze.

Pentru Guvernul Dăncilă, incompetența combinată cu obediența este rețeta succesului în carieră! Așa se face că doamna prim-ministru tolerează și stimulează modul în care sunt conduse televiziunea și radioul public. Din momentul în care aceste două instituții au ajuns să fie finanțate exclusiv de la bugetul de stat, prin semnătura Guvernului, ele nu-și mai respectă nici statutul și nici rolul fundamental de a informa în mod imparțial și corect populația. Șefii acestora acționează discreționar, risipesc bani publici pentru deplasări de lux și interese personale, se manifestă dictatorial în relațiile cu angajații și au trecut la capitolul „confidențial” aproape tot ceea ce fac ei cu banii publici. Înțelegem de ce își permit aceste lucruri, pentru că așa cum arată politica editorială a posturilor publice de radio și de televiziune, aceasta pare să fie mai întâi aprobată în CEx-ul PSD și mai apoi comunicată angajaților.

Pe fondul eșecului general al guvernării, doamna Dăncilă vrea să-i mai păcălească încă o dată pe români, cu așa-zisa restructurare a Guvernului, cu ajustarea programului de guvernare și cu faptul că de mâine, cine știe, poate se apucă să guverneze bine. Abia acum ați văzut, doamnă prim-ministru, faptul că România are cel mai mare și mai ineficient guvern din Europa, cu 27 de miniștri și alți peste 150 de secretari de stat? Abia acum ați constatat că programul de guvernare pe care vi l-ați asumat este cea mai mare înșelătorie postcomunistă și vreți să-l modificați?

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Faceți un bine României și românilor și votați demiterea celui mai nociv guvern pe care l-a avut țara în ultimii 30 de ani. Demiteți Guvernul PSD prin votul dumneavoastră și salvați, astfel, ceea ce se mai poate salva din economia României, din sistemul de învățământ, din sistemul de sănătate, din instituțiile statului român. Orice zi cu Guvernul Dăncilă la putere înseamnă oportunități ratate pentru România, subdezvoltare și adâncirea problemelor macroeconomice.

Demiterea Guvernului Dăncilă reprezintă o condiție esențială pentru intrarea României în normalitate.

Această moțiune ne oferă șansa să reconstruim România din temelii.

Sub guvernele PSD, dar mai ales sub guvernarea doamnei Viorica Dăncilă, un număr uriaș de români au părăsit țara, deoarece aici, în țara lor, și-au pierdut orice speranță. De „atăta bine” creat de PSD în România, tinerii au ajuns să considere că cea mai mare realizare a lor este să plece din țară! Numai în anul trecut, populația unui oraș de mărimea municipiului Brașov sau a municipiului Galați a părăsit România în căutarea unei vieți mai bune.

Doamnelor și domnilor,

Votul dumneavoastră pentru moțiunea de cenzură este un vot esențial pentru a reda speranța românilor de pretutindeni că România se poate întoarce la normalitatea mult așteptată.

Imediat după demiterea Guvernului PSD, opoziția va propune cea mai bună soluție guvernamentală pentru români și pentru România. Aceasta va fi, evident, așa cum ne spune Constituția, rezultatul consultărilor dintre Președintele României și partidele politice parlamentare.

Putem să anticipăm încă de acum faptul că soluția benefică pentru România înseamnă un guvern suplu, european, cu 15 ministere, format dintr-o echipă de oameni competenți, care au demonstrat profesionalism, integritate și responsabilitate în întreaga lor carieră.

Soluția după demiterea Guvernului PSD mai înseamnă adoptarea unui program de guvernare responsabil, orientat către dezvoltarea și modernizarea țării și către prosperitatea reală a fiecărui român. Astfel vom putea reuși să reșezim România pe drumul ei firesc: prin investiții publice majore, prin utilizarea fondurilor europene, printr-o creștere economică solidă bazată pe producție și exporturi, prin servicii publice de cea mai bună calitate.

Această moțiune de cenzură a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 10 octombrie 2019, în condițiile art. 67, art. 110 alin. (2) și art. 113 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

București, 10 octombrie 2019
Nr. 2MC.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 436

din 4 iulie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Andrei Ioan Chiliman în Dosarul nr. 30.307/299/2017 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 907D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul Costel Toroiman, avocat din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. De asemenea, pentru partea Inspectoratul de Stat în Construcții, răspunde domnul Adrian-Ștefănel Manafu, consilier juridic, cu delegație depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate, sens în care susține că sintagma „*semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii*” din cuprinsul art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 este neclară, neprevizibilă și împredictibilă în privința primarului, ceea ce determină încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3), art. 24 și ale art. 148 alin. (2) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, textul de lege criticat nu impune o anumită conduită, nu indică în concret care sunt atribuțiile de serviciu ale primarului prin încălcarea cărora se ajunge în situația sancționării acestuia cu amendă contravențională. În aceste condiții, în mod nejustificat, primarul, ca semnatar al autorizației de construire, răspunde juridic pentru neîndeplinirea atribuțiilor de către funcționarii din aparatul său. Face referire la argumentele expuse pe larg în motivarea excepției de neconstituționalitate aflată la dosarul cauzei.

4. Reprezentantul părții Inspectoratul de Stat în Construcții solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu sunt imprevizibile, împredictibile sau neclare și nu conduc la situații care nu pot fi anticipate. Arată că prevederile art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție nu sunt încălcate, deoarece persoana sancționată contravențional are posibilitatea de a se adresa instanței judecătorești, pe calea plângerii contravenționale. De asemenea, susține că prevederile legale criticate reprezintă o normă de trimitere, sens în care invocă dispozițiile art. 63 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, ale art. 7 alin. (13) din Legea nr. 50/1991 coroborat art. 49 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, art. 6 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 coroborat cu art. 36 din Normele

metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991. Răspunderea primarului este principală, directă și autonomă în raport cu răspunderea altor persoane și se angajează independent de faptul dacă sunt sau nu întrunite condițiile răspunderii proprii a celui care a fost implicat în adoptarea și emiterea actului administrativ ilegal. Fundamentul acestei răspunderi constă în obligația de garanție instituită de lege în sarcina autorităților publice cu privire la legalitatea actelor administrative pe care le emit și a activității pe care o desfășoară în slujba cetățenilor. Semnătura primarului, solicitată *ad validitatem*, atât în cazul autorizațiilor de construire, cât și în cazul certificatelor de urbanism, nu poate fi aplicată în mod formal. A accepta că primarul are „un rol formal” în semnarea autorizațiilor de construire conduce la lipsirea de fundament juridic a semnăturii primarului ca reprezentant al unității administrativ-teritoriale. Chiar dacă primarul este cel care semnează ultimul și se bazează pe existența unor avize tehnice anterioare, acesta trebuie să efectueze anumite verificări minimale, cu privire la existența unei documentații complete și conforme. În susținerea argumentelor de respingere a excepției sunt invocate și dispozițiile art. 128 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, potrivit cărora primarii și personalul din aparatul de specialitate al primarului răspund, după caz, contravențional, administrativ, civil sau penal pentru faptele săvârșite în exercitarea atribuțiilor ce le revin, în condițiile legii. Depune note scrise.

5. Având cuvântul în replică, avocatul autorului excepției arată că în cauză partea Inspectoratul de Stat în Construcții a formulat apărări referitoare la fondul cauzei; or, criticile de neconstituționalitate vizează lipsa unor dispoziții care să stabilească în mod clar atribuțiile semnatarilor autorizațiilor de construire și ai certificatelor de urbanism.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că norma juridică criticată respectă exigențele de calitate a legii, cuprinzând o ipoteză deschisă care permite posibilitatea aplicării sale prin coroborare cu alte dispoziții legale. Invocă aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la cerințele de claritate și precizie a normelor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 14 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 30.307/299/2017, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**. Excepția a fost ridicată de Andrei Ioan Chiliman într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de sancționare a unei contravenții.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate, care stabilesc că sancțiunea amenzii se va aplica și „*semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii*”, sunt imprevizibile, împredictibile și neclare, conducând la incidența lor cu privire la unele situații ce nu pot fi anticipate de persoanele acuzate de comiterea contravențiilor. Aceasta are drept consecință

aplicarea unor sancțiuni contravenționale în mod abuziv, arbitrar și pe criterii neobiective.

9. Prin modul general în care este instituită sancțiunea amenzii pentru semnării autorizației de construire se ajunge la sancționarea în mod arbitrar a unei persoane care are un rol formal în procedura de emitere a autorizației de construire. A admite că primarul, în calitate de semnatar formal al unei autorizații de construire, poate fi sancționat contravențional pentru că autorizația a fost emisă în lipsa sau cu nerespectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, aprobate potrivit legii, sau în baza unor documentații incomplete sau elaborate în neconcordanță cu prevederile certificatului de urbanism, ale Codului civil, ale conținutului-cadru al documentației tehnice — D.T. pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, care nu ar conține avizele și acordurile legale necesare sau care nu sunt verificate potrivit legii, înseamnă a accepta că primarul ar trebui să dețină competențe în toate domeniile de specialitate care se regăsesc în aparatul pe care îl conduce și să verifice toate datele tehnice de specialitate și măsurătorile tehnice, ceea ce ar fi practic imposibil.

10. În aceste condiții, autorul excepției consideră că norma legală contestată are ca rezultat crearea și menținerea unei stări de nesiguranță, destinatarul contravenției stabilite de prevederile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 aflându-se în imposibilitatea de a adopta o conduită care să nu fie sancționată. Mai mult, din moment ce există departamente care analizează documentele și pun viza de specialitate, confirmând că totul este legal, primarul doar ia act de acest lucru și promovează respectivul act, aplicând semnătura doar pentru autenticitate. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile art. 128 alin. (2) și (5) din Legea nr. 215/2001. Dacă s-ar admite că prevederea legală contestată este constituțională, s-ar ajunge în situația în care este sancționată o persoană care nu a contribuit la stabilirea situației de fapt și nici la redactarea actului administrativ.

11. De asemenea, autorul susține că norma legală criticată nu conține niciun fel de standard, obiectiv sau subiectiv, la care primarul să se raporteze în executarea atribuției, fiind prevăzută direct sancțiunea, amenda contravențională.

12. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, câtă vreme sancțiunea amenzii vizează clar și direct toți semnarii autorizației de construire, fără a genera o situație legislativă imprevizibilă, impredictibilă și neclară, legislația în acest domeniu fiind clară și previzibilă. Un alt aspect pe care instanța îl are în vedere este acela că semnătura primarului, ca reprezentant legal al unității administrativ-teritoriale, nu poate fi aplicată în mod formal pe niciun document, o astfel de susținere conducând, *per a contrario*, la lipsirea de fundament juridic a semnăturii reprezentantului legal. Astfel, primarului, în calitate de reprezentant legal, nu îi sunt solicitate cunoștințe de specialitate din niciun domeniu, dar i se cere să dispună efectuarea unor verificări privind existența avizelor tehnice prevăzute de lege, adică verificarea prezenței la dosarul care stă la baza emiterii autorizației de construire a tuturor documentelor necesare conform legii, fără a emite opinii pe fondul documentelor cu caracter tehnic. Primarul nu are un rol formal, astfel cum încearcă petentul să demonstreze, ci unul practic, acela de a constata existența unui dosar complet din punct de vedere juridic, care să stea la baza emiterii autorizației de construire, iar acest aspect urmează a fi analizat de instanță odată cu cercetarea procesului. Mai mult, instanța apreciază că instituirea prin norma legală vizată de excepția de neconstituționalitate a calității de subiect activ al contravenției în persoana tuturor semnatarilor autorizației de construire nu are un caracter arbitrar, ambiguu și nici nu lasă loc de interpretări contradictorii, câtă vreme fiecare semnatar al autorizației de construire are de verificat anumite cerințe specifice. Chiar dacă primarul este cel care semnează ultimul și își bazează acordul

pe existența unor avize tehnice anterioare, și primarul trebuie să efectueze anumite verificări minimale, de existența unei documentații de urbanism complete, în caz contrar legiuitorul nu i-ar fi atribuit prerogativa semnării autorizației de construire. Această verificare impune o responsabilitate considerabilă, o analiză serioasă, și nu una superficială, prin raportare la normele juridice pe care se întemeiază și la interesul public ocrotit de acestea, respectiv siguranța în construcții și dezvoltarea armonioasă în urbanism.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse la dosar de partea Inspectoratul de Stat în Construcții, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, având următorul cuprins: „*Sancțiunea amenzii pentru faptele prevăzute la alin. (1) lit. h) și i) se aplică funcționarilor publici responsabili de verificarea documentațiilor care stau la baza emiterii certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire sau de desființare, precum și semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii.*”

17. Prevederile art. 26 alin. (1) lit. h) și i) din Legea nr. 50/1991 la care dispozițiile ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate fac trimitere, au următorul cuprins: „(1) *Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni: (...)*

h) neemiterea certificatelor de urbanism în termenul prevăzut la art. 6 alin. (2), precum și emiterea de certificate de urbanism incomplete ori cu date eronate, care nu conțin lista cuprinzând avizele și acordurile legale necesare în raport cu obiectivul de investiții, sau eliberarea acestora condiționat de elaborarea prealabilă a unei documentații de urbanism sau a oricărui documentații tehnice de definire a scopului solicitării, cu depășirea termenului legal, sau refuzul nejustificat ori condiționarea furnizării informațiilor de interes public prevăzute la art. 6 alin. (1);

i) emiterea de autorizații de construire/desființare:

— *în lipsa unui drept real asupra imobilului, care să confere dreptul de a solicita autorizația de construire/desființare;*

— *în lipsa sau cu nerespectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, aprobate potrivit legii;*

— *în baza unor documentații incomplete sau elaborate în neconcordanță cu prevederile certificatului de urbanism, ale Codului civil, ale conținutului-cadru al documentației tehnice — D.T. pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, care nu conțin avizele și acordurile legale necesare sau care nu sunt verificate potrivit legii;*

— *în lipsa expertizei tehnice privind punerea în siguranță a întregii construcții, în cazul lucrărilor de consolidare;*

— în baza altor documente decât cele cerute prin prezenta lege;”.

18. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 148 alin. (2) privind prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne cu respectarea prevederilor actului de aderare.

19. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile legale criticate stabilesc răspunderea contravențională a semnatarilor certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construire sau de desființare, stabilind sancțiunea amenzii pentru săvârșirea faptelor prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. h) și i) din Legea nr. 50/1991.

21. Referitor la emiterea și semnarea autorizațiilor de construire, Curtea observă că, potrivit art. 63 alin. (5) lit. g) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, primarul emite avizele, acordurile și autorizațiile date în competența sa prin lege și alte acte normative. În acest sens, art. 4 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 dispune că: „*Autorizațiile de construire se emit de președinții consiliilor județene, de primarul general al municipiului București, de primarii municipiilor, sectoarelor municipiului București, ai orașelor și comunelor pentru executarea lucrărilor definite la art. 3*”. În același sens, dispozițiile art. 8 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 23 noiembrie 2009 stabilesc că: „*Autorizațiile de construire sau de desființare pentru executarea lucrărilor de construcții prevăzute la art. 3 alin. (1) din Lege se emit de către autoritățile administrației publice județene sau locale, potrivit competențelor prevăzute la art. 4 alin. (1) din Lege, pentru lucrările care se execută în cadrul unității administrativ-teritoriale, în funcție de categoriile de construcții și lucrări, precum și cu respectarea prevederilor documentațiilor de urbanism și a planurilor de amenajare a teritoriului, aprobate potrivit legii*”. În același timp, art. 49 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 dispune că „*Semnarea autorizației de construire/desființare se face de către autoritatea administrației publice județene/locale, după caz, potrivit competențelor prevăzute la art. 4 din Lege. Alături de autoritatea administrației publice emitente, autorizația de construire/desființare se mai semnează de secretarul general ori de secretar, precum și de arhitectul-șef sau de către persoana cu responsabilitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului din aparatul propriu al autorității administrației publice emitente, acolo unde nu este instituită funcția de arhitect-șef. Responsabilitatea emiterii actului revine tuturor semnatarilor acestuia, potrivit atribuțiilor stabilite în conformitate cu prevederile legale în vigoare*”.

22. De asemenea, prevederile art. 7 alin. (13) din Legea nr. 50/1991 stabilesc că: „*Autorizația de construire se semnează de președintele consiliului județean sau de primar, după caz, de secretar și de arhitectul-șef sau de persoana cu responsabilitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului din aparatul propriu al autorității administrației publice emitente, responsabilitatea emiterii autorizațiilor revenind semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii*”. În mod similar, legea dispune și cu privire la emiterea și semnarea certificatelor de urbanism [a se vedea, în acest sens, art. 6 alin. (3) din Legea

nr. 50/1991 și art. 36 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991].

23. Sub acest aspect, Curtea reține că acordarea atribuțiilor de emitere și semnare a autorizațiilor de construire a certificatelor de urbanism, pe baza avizelor și acordurilor necesare în procedura de autorizare, prevăzute de lege, primarul dispunând de un aparat de specialitate constituit din angajați — funcționari publici cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții pentru lucrările care se execută dă expresie principiului descentralizării serviciilor publice, pe care se întemeiază administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale, potrivit art. 120 alin. (1) din Constituție și reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 121 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe. În acest sens, prevederile art. 61 alin. (2) și (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 stabilesc că primarul asigură respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local, beneficiind de un aparat de specialitate, pe care îl conduce.

24. Astfel, departe de a reprezenta o simplă formalitate, semnarea autorizațiilor de construire implică anumite verificări privind existența unei documentații complete, care să respecte cerințele legale, iar neîndeplinirea unui asemenea rol nu poate rămâne fără consecințe juridice, de vreme ce săvârșirea unor fapte contrare legii atrage răspunderea juridică. De altfel, prevederile art. 49 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, menționate mai sus, stabilesc sancțiunea nulității autorizației de construire care nu cuprinde toate semnăturile prevăzute de lege.

25. Având în vedere considerentele expuse, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, interpretate în ansamblul prevederilor legale referitoare la semnarea autorizațiilor de construire, cuprind reperatele necesare și suficiente pentru ca destinatarul acestora să își adapteze în mod corespunzător conduita.

26. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) și ale art. 24 alin. (1) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că prevederile legale criticate nu conțin norme contrare dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare. Procedura de constatare și sancționare a contravențiilor de către agentul constator (în cazul de față, Inspectoratul de Stat în Construcții) reprezintă o etapă administrativă, aceasta fiind urmată de cea jurisdicțională, declanșată prin acțiunea judiciară a contravenientului. Astfel, dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 50/1991 reglementează o cale de acces la instanța judecătorească, respectiv plângerea contravențională, stabilind că împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia și că plângerea suspendă executarea sancțiunii amenzii. De asemenea, potrivit art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, act normativ care reprezintă cadrul general în materie, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel, care se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului.

27. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile legale enunțate asigură garanții adecvate specifice unui proces echitabil în cadrul căruia persoana sancționată contravențional își poate formula apărările și exercita drepturile procesuale, pretinsele abuzuri fiind supuse controlului de legalitate și temeinicie exercitat de instanța judecătorească.

28. În final, Curtea constată că dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză, atât timp cât autorul excepției nu indică vreo normă din categoria reglementărilor Uniunii Europene, cu caracter obligatoriu, pretins încălcată.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andrei Ioan Chiliman în Dosarul nr. 30.307/299/2017 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă și constată că prevederile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

